

1. NAKARMIENIE (5) sb n

Pierwsze a oraz pierwsze e jasne, drugie a i końcowe e pochylone.

sg N nakarmienie (3); -é (1), -(e) (2). ◇ G nakarmieniã. ◇ L nakarmieniu (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

*Danie pokarmu, zaspokojenie czyjegós głodu [w tymi kogo, czego (4)] (5) : łodkie rzeczy richley w żyły idą, y więtfzą moc maią nakarmienia, gdyż więcey napełniaią *GlabGad* I5; Mowił do tłufzczey po nakarmieniu/ iey ná pułzczy *BiałKaz* F4.*

*W przen [czego = czym] (1) : owe lámołowki/ ábo nákarmienie kogo forthki/ kruká/ wilká/ y inych ímrodliwych á íprofnych rzeczy/ nic trefnego w łobie nie máią. *GórnDworz* T6v.*

Przen (2) :

a) O Komunii świętej [czego = czym] (1) : widzätz lezus Iudáffa tym więcéy zatwardzialégo/ które^{g^o} anij iego pokora [...] ani nakarmienijé ciała iego náświetłlégo niemogło zmiękczytz/ [...] iął gorzko plakatz nad grzéchem ij potępieniem iego *OpecŻyw* 93v.

b) Zaspokojenie czyichś potrzeb duchowych (1) :

*Szereg: »nakarmienie i posilenie« (1): nakarmienie y posilenie dułz náłznych. *LatHar* 199.*

Synonim: nasycenie.

Cf NAKARMIC